

Fuga constant de talent

Aquests darrers dies, milers de professionals de la sanitat s'han mobilitzat al carrer per exigir menys càrregues de treball i salaris més dignes. El col·lectiu mèdic encapçalava la vaga, però, al seu costat, i amb encara menys sou, hi havia infermeres, psicòlegs, dentistes... igual de 'precaritzats' i exigits.

Il·lustració: Jaume Gubianas i Carles Claret

A Catalunya falten metges i infermeres: és una realitat molt preocupant. Però és que, a més, se'ls retribueix molt poc en relació amb altres punts de l'estat o a l'estranger. I és clar, molts i moltes professionals se'n van. s'escapen de la precarietat i busquen altres latituds on se'ls reconegui més la tasca i se'ls pagui millor. Aquesta tesi de rabiosa actualitat concorda perfectament amb el tema d'aquest mes, en què desgranem una petita, però significativa, mostra de persones amb altíssim i reconegut potencial acadèmic i de coneixement en diferents àmbits

que, a Catalunya, a l'hora de guanyar-se dignament la vida o tenir camp per córrer per investigar i generar un valor afegit preuadíssim, se'ls tallen sistemàticament les ales. Topen amb un mur que no els permet avançar i, així, com molts professionals sanitaris, es veuen obligats a *emigrar*.

Al capdavant, doncs, la majoria dels millors cervells que creixen i es formen al país, no poden desplegar i, en conseqüència, revertir la conseqüència del seu treball i coneixement a Catalunya mateix. Històricament, han faltat recursos, ressorts i voluntat política i empresarial per apostar-hi i accelerar el progrés en tots els camps. En les últimes dècades s'ha intentat capgirar aquesta tendència però, sovint, malgrat el prestigi de les titulacions de base al nostre país -que arriben al doctorat- avançar un pas més i aprofundir mitjançant màsters i estades post doctorals implica, obligatòriament, desplaçar-se a l'estranger. És l'inici d'un viatge que, en un tant per cent molt alt de casos, ja no té retorn. Les càtedres a les universitats estan copades, cal picar molta pedra per finançar-se les investigacions o les empreses privades limiten pressupostàriament els departaments de recerca i el desenvolupament. I això que l'estol de ments privilegiades lligades a Manresa que s'escampen arreu del planeta és sorprenent. Treballen en institucions de primer ordre, on, sobretot, se'n valora el potencial i, a diferència d'aquí, se'ls permet assolir reptes i establir-se econòmicament. Això sí, lluny de casa i en una mostra frustrant de la constant fuga de talent.

[despiece]Aquest és l'Editorial de la revista *El Pou de la gallina* del mes de febrer de 2023. En la mateixa revista, ja disponible als quioscos i llibreries de Manresa, s'hi pot llegir el reportatge *Fer recerca a l'estranger*.

The cover features a large photograph of a family (a man, a woman, and two children) standing in a snowy square in front of a large, ornate church with a green dome and a tall column. The church is the Basílica de Santa Eulàdia in Manresa. The family is dressed in winter clothing; the children are on scooters. The magazine's logo, a large 'P' inside an egg shape, is in the top left. Text on the cover includes the title 'EL POU DE LA GALLINA', issue number 'Núm. 394', price '4,50€', date 'febrer 2023', and a small inset photo of Josep Cuello with the text 'L'entrevista a Josep Cuello, biòleg i escriptor'. The main headline at the bottom reads 'FER RECERCA A L'ESTRANGER'.

EL POU DE LA GALLINA
Núm. 394
elpou.cat | 4,50€ | febrer 2023

REVISTA MANRESANA
D'INFORMACIÓ I OPINIÓ

+
L'entrevista a
Josep Cuello,
biòleg i escriptor

**FER RECERCA
A L'ESTRANGER**

[/despiece]